

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117209538
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5117209538.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstrika, v právnej veci žalobcu: Urbárske pozemkové spoločenstvo Žilina - Trnové, so sídlom Ovocinárska 1303/18, Žilina - Trnové, IČO: 17 067 715, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Halagan, s.r.o., so sídlom Framborská 253/21, Žilina, IČO: 50 626 329, proti žalovanému: L. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, o zaplatenie 334,14 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C/20/2017-84 zo dňa 10.01.2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia 334,14 Eur (§ 123, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1 OZ) spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa splatnosti pohľadávky 16.12.2016 do zaplatenia (§ 517 ods. 1, 2, § 563 OZ), to všetko do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Mal preukázané z výpisu listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. F., že žalobca je podielový spoluvlastník v podiele 5798218/6007107 parcely KNC č. 865/36 o výmere 179 m², ktorý údaj je podľa § 70 ods. 1, 2 Katastrálneho zákona hodnoverný a záväzný, ktorú bez právneho dôvodu užíva žalovaný ako vlastník príľahlých pozemkov. Žalovaného tvrdenia o dobromyseľnej držbe a nadobudnutí vlastníctva vydržaním v roku 1988 neboli vykonaným dokazovaním preukázané, keďže nepreukázal, že sa u neho jedná o držbu oprávnenú (§ 129 ods. 1, § 130 ods. 1 OZ), t. j. že bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu nehnuteľnosť patrí, keďže nestačí iba jeho vnútorné presvedčenie. Žalovaný nepredložil žiadne listinné doklady, z ktorých by bolo možné odvodzovať jeho dobrú vieru, týkajúce sa nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, keďže predložené územné rozhodnutie o umiestnení stavby nepredstavuje nadobúdací titul a ani z neho nevyplýva, že jeho stavba je umiestnená na predmetnom pozemku, čo ani netvrdil a žiadny iný nadobúdací titul ani netvrdil ani nepreukazoval. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že keď začal v roku 1977 stavať rodinný dom, bol predmetný pozemok v zlom stave a musel ho sprejzdniť a skultúrniť, aby sa k domu dostali a následne celých 30 rokov nemal nikto námietky proti jeho užívaniu mal za to, že samotné užívanie na konštatovanie dobromyseľnosti nadobudnutia nestačí, a preto žalovaný nemohol nadobudnúť vlastnícke právo titulom vydržania, nakoľko nemal titul, na základe ktorého by s nehnuteľnosťou nakladal ako so svojím vlastníctvom v dobrej viere, že mu ako vlastníkovi patrí. Ďalej mal preukázané, že predmetný pozemok žalovaný užíva bez toho, že by mal k nemu uzatvorenú nájomnú zmluvu alebo inú dohodu a bez toho, že by žalobcovi za požadované obdobie od 08.12.2014 do 09.12.2016, kedy pozemok užíval bez právneho dôvodu, zaplatil akúkoľvek náhradu. Žalobca výšku bezdôvodného obohatenia odvodzoval od všeobecnej hodnoty nájmu pozemku

vyplývajúcej zo znaleckého posudku č. 14/2016 znalca Ing. Pavla Rašku, podľa ktorého vecná hodnota nájmu predmetnej parcely predstavuje 0,967 Eur/m²/rok, čo pri jej výmere 197 m² predstavuje 173,09 Eur ročne, pri výške podielu žalobcu 167,07 Eur ročne, ktorú hodnotu žalovaný nenamietal a ani neuvádzal vlastné skutkové tvrdenia k peňažnej náhrade za užívanie predmetnej nehnuteľnosti. Preto výšku bezdôvodného obohatenia považoval za nespornú a žalovaného na jej zaplatenie za predmetné obdobie zaviazal spolu s úrokom z omeškania počítaného odo dňa nasledujúceho odo dňa doručenia výzvy na zaplatenie. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi ako plne úspešnému vo veci priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP a žiadal ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázal na to, že je oprávneným užívateľom predmetného pozemku 30 rokov, ktorý mu z toho dôvodu patrí, čo preukazoval aj predloženými listinami, ktoré súd nevyhodnotil správne a iba konštatoval, že boli vydané povolenia a rozhodnutia vtedajších úradov na stavbu rodinného domu na jeho pozemku, pričom nebral do úvahy, že tieto rozhodnutia boli vydané na základe Stavebného zákona, podľa ktorého sa stavebné práce diali na území, kde bol schválený územný plán, čoho svedectvom je aj rozhodnutie ONV v Žiline, odbor poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva o odňatí poľnohospodárskej pôdy z pôdneho fondu 19.01.1997, kde sa píše, že výstavba je umiestnená v intraviláne a v súlade s územným plánom. Územným plánom sa rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia a predchádza územnému a stavebnému konaniu a vedie k vydaniu územného rozhodnutia a stavebného povolenia. Podľa tohto plánu bola v danom intraviláne vybudovaná aj prístupová cesta a inžinierske stavby (vodovod, plynovod, elektrina a odpad). V tomto intraviláne chcel získať aj stavebné povolenie, keďže bol majiteľom pozemku 797/2, ale tento nemohol byť kvalifikovaný ako stavebný, pretože neplnil podmienky podľa zákona stavebného ani protipožiarneho, z ktorého dôvodu bol k jeho pozemku pričlenený územným rozhodnutím aj sporný pozemok, ktorý ležal medzi jeho pozemkom a prístupovou cestou s inžinierskymi stavbami. Svojím rozhodnutím okresný národný výbor po všetkých šetreniach a dohodách s dotknutými osobami podľa Stavebného zákona vydal územné rozhodnutie o umiestnení stavby a takto bol aj jeho pozemok s nerušeným prístupom k infraštruktúre klasifikovať ako stavebný, čoho dôkazom je aj územné rozhodnutie zo 07.03.1977, ktorým bola dohodnutá stavebná čiara a hranica užívania pozemku. Na základe uvedeného vyžiadal o vydanie stavebného povolenia, ktoré mu bolo podľa zákona vydané 20. mája 1977, čoho dôkazom je aj stavebné povolenie, ako aj rozhodnutie o povolení užívať stavbu. Vybaviť všetky tieto povolenia a rozhodnutia bolo náročné a malo to vplyv na jeho presvedčenie, že je užívateľom oprávneným, keďže všetko riešil podľa zákona. Žalobca bol do katastra nehnuteľností zapísaný ako vlastník na základe rozhodnutia Komisie ROEP Stráňavy, ktorá nezohľadnila skutočný stav územia v podobe uvádzaných bremien. Bol označený ako neoprávnený užívateľ pozemku, hoci mal všetky doklady o tom, že je užívateľom oprávneným podľa Stavebného zákona. Uvedeným rozhodnutím bola zrušená cesta k jeho nehnuteľnostiam, čo mu bráni v ich nerušenom užívaní.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, keďže preukázal vlastnícke právo k spornému pozemku a územné rozhodnutie o umiestnení stavby nepredstavuje jeho nadobúdaci titul, keď žalovaný ani nepreukázal, že stavba je na tomto pozemku umiestnená. Ak sa žalovaný ujal držby, na takúto držbu nemá právny titul a jeho držba nemôže byť vzhľadom na všetky uvedené okolnosti dobromyseľná a nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k spornej parcele titulom vydržania.

4. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania žalovaný, konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak

vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

7. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia a k odvolacím námietkam žalovaného krajský súd dopĺňa, že samotný žalovaný vo svojom vyjadrení uvádza, že rodinný dom začali stavať na svojom pozemku, popred ktorý na spornom pozemku mala viesť cesta, avšak tento bol v zlom stave, a preto bola posunutá a oni si ho museli sprejazdniť a skultúrniť, aby prístupovú cestu získali. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný od začiatku vedel, že pozemok nenadobudol na základe žiadneho nadobúdacieho titulu, ktorý pozná zákon (§ 132 ods. 1 OZ), a preto s prihliadnutím na všetky okolnosti nemohol byť dobromyseľný, že mu pozemok patrí. Jeho vnútorné presvedčenie o nadobudnutí vlastníctva nemohlo vyplynúť ani z rozhodnutí vydaných podľa Stavebného zákona, na ktoré poukazoval, keďže na základe nich sa vlastnícke právo nenadobúda, pretože riešia len umiestnenie stavby a podmienky jej výstavby, a to na jemu patriacej a nie spornej parcele. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vyporiadajúc sa s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v prvostupňovom konaní, ako aj v odvolaní, krajský súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, vrátane nároku na náhradu trov konania žalobcu, vzhľadom na jeho plný úspech vo veci (§ 255 ods. 1 CSP).

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu, keďže aj v odvolacom konaní mal plný úspech vo veci.

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).